

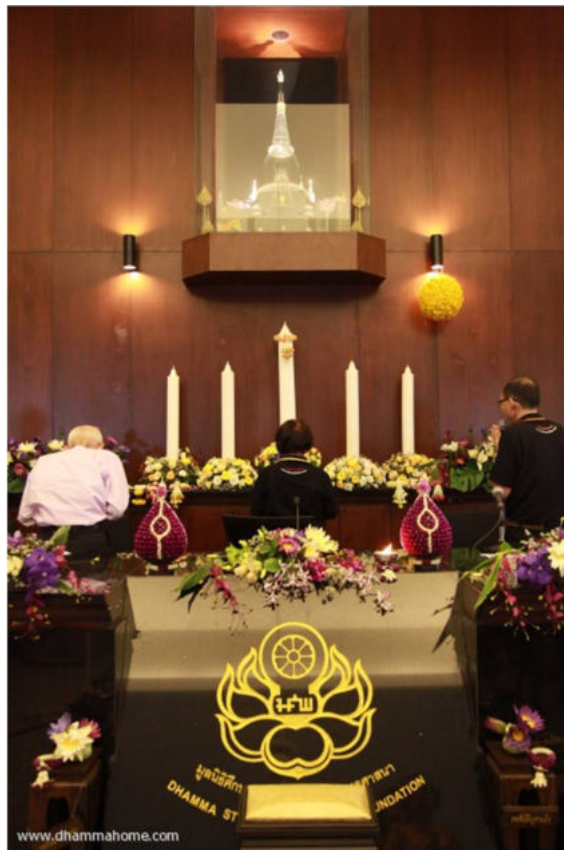
ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ มूलนิธิฯ ในวันอาสาฬหบูชา
๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มูลนิธิฯ ในวันอาสาฬหบูชา ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันอาสาฬหบูชา ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ได้จัดให้มีการสนทนาธรรม เป็นปรกติดังเช่นที่เคยจัดมาทุกปี และแม้ว่าครั้งนี้ จะมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวันแต่ก็มีผู้เข้าร่วมฟังการสนทนา มากเช่นเคย และระยะนี้หากท่านได้ไปมูลนิธิฯ ในวันเสาร์-อาทิตย์ ก็จะได้เห็นท่านผู้มาใหม่มากมาย

เป็นพิเศษ นำอนุโมทนาอย่างยิ่งครับ มีการจัดดอกไม้บูชาพระบรมสารีริกธาตุอย่างสวยงามมาก รวมทั้งมีอาหารไว้บริการแก่ทุกท่านที่เข้าร่วมฟังการสนทนาธรรมมากมาย ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนาในกุศลจิตของท่านเจ้าภาพ และ ทุกๆ ท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดงานนี้ครับ

การสนทนาธรรมในวันนี้ มีความไพเราะ และซาบซึ้งใจมากทั้งเช้าและบ่าย ตอน
ที่ข้าพเจ้าขออนุญาตนำมัลลิกาใบนี้ แม้จะเป็นความสั้นๆ ที่ท่านอาจารย์กล่าว แต่มี
เนื้อหาที่ไพเราะ สำหรับผู้ที่สนใจในการศึกษาพระธรรม ไม่ว่าจะเพิ่งเริ่มฟัง หรือฟังมา
นานแล้วก็ตาม เพื่อมีโอกาสทบทวนและพิจารณาดังนี้ครับ

ท่านอาจารย์

เมื่อมีโอกาสฟังพระธรรม ในทุกกาละ ทุกครั้ง ให้ทราบว่า กำลัง "ฟัง" เพื่อที่จะ "เข้าใจความจริง" ที่ยาก...แสนยาก... ที่จะ "รู้" ได้ เพราะเหตุว่า แม้กำลัง ปราภฏ ตั้งแต่เกิดจนตาย ทุกภพชาติแต่ความลึกซึ้งของพระธรรม ของสิ่งที่มีจริง ที่กำลังปราภฏ ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ได้ ด้วยตนเอง ถ้าไม่ได้สะสมบารมี ถึงความเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือ พระปัจเจกพุทธเจ้า ก็เป็นเพียง "สาวก" คือ ผู้ฟังพระธรรม

...เพราะฉะนั้น เมื่อได้ทราบว่า พระธรรมที่ได้ฟัง ไม่ว่าจะเป็น
ในครั้งไหน มีความลึกซึ้งอย่างยิ่งและเป็นความจริง ของ
สิ่งที่มีจริง ก็จะได้เห็นว่า ไม่ประมาท เพราะเหตุว่า ไม่รู้
ความจริง ของสิ่งที่กำลังปรากฏ ในขณะนี้ จึง "ฟัง" เพื่อ
"เข้าใจ" เพราะที่จะเข้าใจด้วยตัวเอง เป็นสิ่งที่เป็นไปได้
และพระธรรมที่ลึกซึ้งนี้ กว่าที่จะเข้าใจได้ก็ต้องฟังบ่อยๆ
และไม่ใช่ว่าเพียงฟัง ได้ยิน ชั่วคร่าว แต่ต้องพิจารณา
ไตร่ตรอง ไม่ลืม...

...เพราะเหตุว่า แม้เป็นสิ่งที่มิตลอดชีวิตแต่ก็ลืมเสมอ
และคนที่ไม่เคยฟังเลย ก็จะไม่รู้ว่า นี่แหละ คือ ธรรมะ
ไม่ต้องไปแสวงหาที่ไหนเลย...

...ขณะนี้ เตี่ยนี้ สิ่งที่มีจริง ในภาษาไทยนะคะ ภาษา
บาลี ก็ใช้คำว่า ธรรมะ กำลังปรากฏ เพื่อให้ได้ฟังเรื่องสิ่ง
ที่มีจริง แต่ละหนึ่งซึ่งกำลังปรากฏ ว่ามีจริง ในขณะนี้ เพื่อ
จะเข้าใจขึ้น เท่านั้น ใช่มั้ยคะ? เพื่อที่จะ เข้าใจขึ้น จนกว่า
สามารถที่จะรู้ความจริง ตรงตามที่ได้ฟัง...

...เพราะฉะนั้น ก่อนอื่น ต้องไม่ลืมว่า เพื่อที่จะเข้าใจ สิ่งที่มีจริงๆ แล้วจะเห็นได้ว่า การที่จะ "เริ่มเข้าใจ" ความจริงของสิ่งที่มีจริงไม่ง่ายเลย ต้องอาศัยการที่เห็นประโยชน์จริงๆ ว่า ทำไมจึงต้องเข้าใจ ความจริงของสิ่งที่มีจริง...

...ถ้าไม่เห็นประโยชน์ ก็จะไม่ฟัง และ ถ้าไม่รู้ว่าเป็นพระ
ธรรม ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดง ก็จะไม่ "คิด
เอาเอง" เหมือนกับว่า ใครก็คิดได้ เป็นเรื่องธรรมดาๆ
ง่ายๆ...

...แต่ถ้า ตามความเป็นจริงแล้ว ต้องฟังตามลำดับให้รู้ว่า
ขณะใดก็ตาม ที่ได้ฟังเรื่องของสิ่งที่กำลังมี ในขณะนี้แล้ว
ก็เข้าใจความเป็นจริงยิ่งขึ้น นั่นคือ การฟังธรรมะ...

[๗๙] ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความเสื่อมแห่งโศคะมีประมาณน้อย ความเสื่อมแห่งปัญญาชั่วร้ายที่สุดกว่าความเสื่อมทั้งหลาย.

[๘๐] ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความเจริญด้วยโศคะมีประมาณน้อย ความเจริญด้วยปัญญาเลิศกว่าความเจริญทั้งหลาย เพราะฉะนั้น เธอทั้งหลายพึงสำเหนียกอย่างนี้ว่า เราทั้งหลายจักเจริญโดยความเจริญปัญญา ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายพึงสำเหนียกอย่างนี้แล.

พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต เล่ม ๑ ภาค ๑ หน้า ที่ ๑๔๓

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

